

שער העקודים - פרק א'

אח"כ באו טעמים התחתונים שמתחת האותיות, והם בחינת האורות היוצאים דרך הפה¹ של א"ק משם ולחוץ. והנה כאן נתחברו האורות חבור גמור, כי הרי הם יוצאים דרך צנור אחד בלבד². והטעם כי כל מה שהאורות מתרחקים ומתפשטים למטה כך יש יכולת להשיגם ולקבלם, ולכן **אין חשש** אם נתחברו אורות המקיפים עם הפנימיים. והנה כיון שכבר נתחברו האורות המקיפים והפנימיים יחד, לכן **התחיל כאן להתהוות** בחינת כלים אלא שהם זכים בתכלית הזכות כמו שנבאר, ולפיכך עדיין לא נתגלה כאן רק בחינת כלי אחד בלבד³, אבל האורות היו נחלקים לעשרה.

ואלו האורות נקראים **עקודים**. פירוש הענין הוא כי הנה כתיב [בראשית ל"א, י'] **וְאֶשָׁא עֵינַי וְאָרָא בְּחֹלוֹם וְהִנֵּה הָעֶקְדִים הֶעֱלִים עַל הַצֶּאֱן עֶקְדִים וְקָדִים וְבִרְדִים**, וגם כתיב [בראשית ל"א, י"ב] **כִּי רָאִיתִי אֵת כָּל אֲשֶׁר לָבָן עֹשֶׂה לְדָוִד**. ובפסוק⁴ זה רמוז כל בחינות האלו שאנו מדברים כאן, כי לבן הוא

¹ הנה אלה אורות העקודים היוצאים דרך הפה דא"ק והם **מושרשים** במלכות ד-י' ספירות דפה דא"ק. כמו שכתב בשעה"ק דף י"ח ע"א וז"ל: **דע**, כי להיות שאלו הי' ספירות, הנקראים **עולם העקודים**, הם אורות וענפים שיצאו מן הפה דאדם קדמון כנז"ל, והנה נודע, שבאותה הפה עצמה תהיה בתוכה בחינת י' ספירות שבה, ובספירה העשירית שבה, הנקראת **מלכות שבה**, יש שם י' שרשים, של אלו הי' ספירות שיצאו לחוץ, הנקראים **עולם העקודים**, והם ג"כ נקראים י' ספירות, מכתר ועד מלכות, והם שרשים אלו הי' ספירות דעקודים שיצאו לחוץ... ע"כ. ע"ש. ראה עוד בהמשך **"עיונים והרחבות"** שהארכנו בזה.

² הנה הגענו לאורות היוצאים מהפה, והם יוצאים שניהם אור מקיף ואור פנימי ממקום אחד, וזה גורם שהאורות פנימי ומקיף **מבטשים זה בזה** שכן נמצאים יחד בתוך הפה במקום אחד, והכלי מתחיל להתהוות כאן, והוא בפה עדיין רק בחינת **אור עב** יותר, וזה היה בכוונת המאציל. היות ואורות העקודים הם אחרונים עד הטבור דא"ק שעד הטבור הם **עולמות אין סוף**, וכאמור חייב להיות בעולמות אין סוף שורש הכלים, שכן בעולמות אין סוף יש שורש לכל מה שלמטה, וכאן בעקודים שורש הכלים בתכלית הזכות מתגלה.

³ וכתב הרמח"ל **בכללות האילן** וז"ל: **כל הכלים הם כלי אחד**, אלא שעשרה אורות (נ"א שנתות) יש בו, וזהו עקודים. עכ"ל. והוא סוד כלי הכתר. ראה שעה"ק דף י"ט ע"ג וז"ל: **היו עשרה אורות תוך כלי אחד בלבד**, הנקרא **כלי דכתר**... אמנם הם כדימיון כלי אחד ארוך... ובכל חלק מחלקיו נתלבש אור הכתר ואחר כך אור החכמה... ע"כ ע"ש. וכן ראה ע"ח א' דף ל' ע"ד וז"ל: שההתפשטות הראשונה הייתה **כלי אחד** אך ההסתלקות וההתפשטות השניה הייתה **בשלבים**... ע"כ ע"ש. ראה עץ חיים א' דף י"ח ע"ד **יפה שעה** אות א': **כלם קשורים ומדובקים זה בזה עד שכולם אינם אלא כלי אחד**... ע"ש.

הנה בהמשך שיעלה האור הזך להשתלם כלשון הרב, אז יתהוו לעשרה כלים עיני שעה"ק דף ט"ז ע"ג עד י"ז ע"ב. ועוד צריך להבין לפי הלשם **שבו ואחלמה ספר הביאורים ב' דף י"ד ע"ד** שיש כאן התפשטות ראשונה והסתלקות ראשונה, ויש התפשטות שניה, והיא **תולדה ממה שהיה** בהתפשטות הראשונה, ומה שחוזר הוא **דבר אחר חדש נולד**, ושם מבאר שמה שיצא בראשונה היה בחינת **כתר** שהוא התפשטות ראשונה, ואחר כך שהסתלק האור למעלה זה הסתלקות ראשונה, ובהתפשטות השניה **לא חזר הכתר**, ומה שיצא בהתפשטות שניה הוא **תולדותו**, האור המתאים כאן. וזה מה שרמז הרב כאן שהכתר נשאר עם המאציל. וראה בעיונים והרחבות בעניין הצמצום.

⁴ הנה כאן מבואר שצריך להבין שהתורה אינה רק סיפורים אלא כל סודות התורה רמוזים בה, וראה זה"ק **פרשת בהעלותך דף קנ"ב ע"א**: **רבי שמעון אמר**, ווי לכהוא בר גש דאמר, דהא אורייתא אנתא לאתחזא ספורין בעלמא, ומלין דהדיוטי... ועל דא האי ספור דאורייתא, לבושא דאורייתא. איהו. מאן דחשיב דההוא לבושא איהו אורייתא ממש, ולא מלה אחרא, תיפח רוחיה, ולא קהא ליה חולקא בעלמא דאתי. בגין פד אמר דוד, (תהלים קיט) **"גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך"**. מה דתחות לבושא דאורייתא... פהא גוונא אורייתא, אית לה גופא, ואינון פקודי אורייתא, דאקרון גופי תורה. האי גופא מתלבשא בלבושין, דאינון ספורין דהאי עלמא. טפשינו דעלמא, לא מסתפלי אלא בההוא לבושא, דאיהו ספור דאורייתא, ולא נדעי תתיר, ולא מסתפלי במה דאיהו תחות ההוא לבושא. אינון דנדעין תתיר, לא מסתפלו בלבושא, אלא בגופא, דאיהו תחות ההוא לבושא. חכימין עבדי דמלכא עלאה, אינון דקיימו בטורא דסיני, לא מסתפלי אלא בנשמתא, דאיהו עקרא דכלא אורייתא ממש. ולזמנא דאתי, זמינן לאסתפלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא... ע"כ ע"ש.

התבונן היטב בדברי רשב"י והם דברים מבהילים הרעיון איך בכל שלב אומר שהיודעים יותר או החכמים יותר לא מסתכלין רק בנשמתא ולא בשאר הדברים. נראה שצריך להבין שכוונתו בתמידות, אך וודאי עוסקים גם בסיפורים ובמצוות גם כן, אך רוב עיסוקם בפנימיות התורה, ואלו הם שעמדו לקבל תורה על הר סיני ונקראים **"חכימין עבדי דמלכא עלאה"** להבין שעיקר לימוד התורה ומה שרוצה הקב"ה שנתעסק בו הוא נשמת התורה הקבלה וראה גם תיקוני זוהר תיקון ס"ט דף קי"ד ע"א. ע"ש.

סוד לובן העליון אשר הוא קודם כל האצילות הזה והוא היה עושה כל אלו הבחינות שהם עקודים נקודים וברודים לצורך האצילות שיאצלו אחריהם אשר הוא נקרא בשם יעקב.

והתחיל בעקודים⁵ שהם האורות היוצאים מן הפה של א"ק אשר בהם התחיל גילוי הויית הכלים להיות עשרה אורות האלו פנימיים ומקיפים מחוברים ומקושרים יחד בתוך **כלי א'**, אשר לסיבה זו נקרא עקודים מלשון **ויעקוד** את יצחק בנו, ר"ל ויקשור, וכמ"ש בע"ה. אבל האורות היותר עליונים של האזנים והחוטם לא נתבארו בפסוק הזה כיון שעדיין לא נתגלה בהם בחינת הויית כלי. ואח"כ למטה בעזרת האל נבאר בחינת הנקודים והברודים.

והנה בהתחבר האורות הפנימיים עם האורות המקיפים תוך הפה לכן בצאתם יחד מחוץ לפה קשורים יחד הם מכים ומבטשים⁶ זה בזה ומבין ההכאות שלהם מתיילד הויית בחינת ולולמות ד' ב' ע"ג כלי. ולכן נקרא מקום הזה פה, כי **פ"ה** בגימ' **ס"ג** וכ"ב אותיות. **והנה** בחינת האותיות הם כלים כנודע, ולכן נרמז בפה שם **ס"ג** ועוד **הכ"ב** אותיות לרמז על מה שנתחדש במקום הזה ענין הויית הכלים שנתגלה בכאן ע"י כ"ב אותיות. **והנה** מן הפה הזה יצאו עשרה אורות פנימיים ועשרה מקיפים, ונמשכים מכנגד פנים עד הטבור של זה האדם, וזהו עיקר האור, אבל ג"כ הוא מאיר דרך הצדדים וכל סביבות האדם על דרך הנ"ל באורות האזן והחוטם.

והנה באזן וחוטם לא היו רק **ב'** בחינות של אור, והם הפנימיים והמקיפים, אבל כאן בפה נכפלו הבחינות והיו **שתיים שהם ארבע**, כי הנה הם בחינת אורות וכלים, והאורות נכפלו בסוד פנימי ולולמות ד' ב' ע"ג ומקיף, והכלים בסוד פנימי וחיצון⁷. ואלה הד' בחינות הם בחינת גילוי אותם ה-ד' אלפ"ן הנ"ל שהיו בחוטם⁸, כי האור עבר ונמשך דרך פנימיות האדם הזה ויצא דרך הפה של האדם.

והנה ה' אלפ"ן שציון יו"י הם פנימי ומקיף, ו' אלפ"ן שציון יו"ד הם ב' בחינות הכלים פנימי וחיצון. **ואלו** הד' בחינות הם עצמן בחינת ב' האזנים ו' נקבי החוטם שנתגלו כאן בפה, כי מן האזן ימין נמשך האור ויצא דרך הפה בסוד אור מקיף ומחוטם ימין נמשך האור ויצא דרך הפה אור פנימי

הנה כאן ביאר לנו דוגמא איך סיפורי התורה, אע"פ שאינם יוצאים מידי פשטם, רומזים לעולמות העליונים, וצריך להבין שכך הוא בכל התורה כולה. **וכל אות וכל טעם וניקוד רומז לאור עליון**. ועל כן מובן, אם ספר תורה חסר אות אחת הוא **פסול**, מפני שחסר בגילוי האור העליון. וכן אם קורא בתורה טועה ולא קורא בניקוד נכון ולא בטעמים נכונים - הרי שלא מתגלה על ידו **אור העליון**. ראה תחילת ספר **"דרך עץ חיים"** של הרמח"ל. הבאנו בשער הנקודים, וראה גם באורך בספרי **"קדם ישועה"**.

⁵ **שהוא** התחלת גילוי הכלים ולפני כן היות ואין כלים שהם האותיות ולכן לא נזכרו בתורה, ואין לנו בהם תפיסה כלל בעולמות שלפני האצילות. כמבואר **פרק א' משער טנת"א** וז"ל: **אמנם** עיקר מקום כנויים אלו הם מעולם האצילות ולמטה שהוא מן **א"א** דאצילות ולמטה כי משם ואילך יש בחינת פרצוף... עכ"ל. **הרי** שלפני זה הוא רק לשכך או לשבר האזן.

⁶ לעיל תחילת **אוצרות דף א' ע"ב** ביאר הרב שהצמצום הוא הגורם להויית הכלים, שהוא עניין **הסתלקות** האורות ואז מתגלים הכלים, **וכאן** יש ביאור נוסף להויית הכלים והוא עניין **בטישת והכאת** האורות שאינם שווים אור פנימי עם אור מקיף, או אור ישר ואור חוזר כמ"ש לקמן, ויש עוד שלבים נוספים שיתבארו לקמן. ראה [ע"ח א' שער י"ט פרק ט' דף צ"ה ע"ב הגהת מוהר"י באמצע **כל בטישה היא זיווג**] ע"ש. **ומזה** גם נולד אור נוסף.

הרי הויית הכלי הוא על ידי ב' בחינות **עיקריות**: התעבות הכלי עצמו על ידי **צמצום**, ועל ידי **בטישת האורות** הוא עניין **הניצוצות**, אורות שבתוך כלים.

⁷ **באור** משתמשים במושג **פנימי ומקיף**, ובכלים משתמשים במושג **פנימי וחיצון**, שהם **פנימיות הכלי וחיצוניות הכלי**.

⁸ **ושם** לעיל בחוטם רמזנו אותם בבחינת האורות היוצאים של האזן והחוטם, וכאן מבאר שיש בחינת ה-ד' אלפ"ן אלו בתוך הפה מכח אורות הפנימיים של אזן וחוטם הנכנסים לפה דרך פנימיות.

ומן אֶזן שמאל נמשך ונעשה בחינת חיצוניות הכלי בחוץ לפה⁹, ומחוטם שמאל נמשך ונעשה פנימיות הכלי.

ואלו הד' בחינות נכנסו¹⁰ בפה, כי הנה בפה יש [אולכות דף ג' ע"א] בחינת הבל ובחינת דיבור, והנה ההבל הוא בחינת האור והדיבור הוא בחינת הכלי.

והנה יש בפה הבל ודיבור עליונים בלחי העליון, והבל ודיבור תחתונים בלחי התחתון. ונמצא כי ההבל העליון הוא אור מקיף והתחתון הוא אור פנימי ודיבור העליון כלי החיצון והתחתון הוא כלי פנימי, והאורות שהם ההבלים הם בימין הפה והדיבורים שהם הכלים הם בשמאל הפה:

⁹ הנה בהמשך יבאר שבחינת הכלי אינו בתוך הפה בפועל אלא בכח ורק כשיוצא מן הפה מתחיל להתעבות בחינת כלי.

¹⁰ מה שאמר כאן נכנסו בפה אין הכוונה לומר מבחוץ מה שרמזנו לעיל ד' אלפי"ן בחוץ שאלו הם נכנסו לפנים הפה, זה אי אפשר שכן אחר יציאה מן הפה מתעבה ואינו יכול לחזור כלל. אלא הכוונה שמפנימיות הא"ק מאורות אֶזן וחוטם הפנימיים נכנסים לפה שלו. ראה בסוף הספר ב-"קונטרס הצירים" ציור 3.